

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze w 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaconych za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracji Gazety Lwowskiej wydany został zupełny **Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki** (oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracji Gazety Lwowskiej po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Jego Excelencya p. minister wyznań i oświecenia zezwolił na zaprowadzenie trzeciej klasy w szkołach przeznaczonych do ćwiczeń praktycznych przy wszystkich seminariach nauczycielskich w kraju. Co podaje się do publicznej wiadomości z uwagą, iż w celu przyjęcia uczniów lub uczennic do rzeczonyj szkoły należy odnieść się do dotyczącego dyrektora.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 14. września 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Przyjazd Najjaśniejszego Pana do Wiednia tak opisuje wiedeński korespondent dziennika „Prager Abendblatt“: „Dzisiaj po południu (tj. 12. hm.) powrócił Najjaśniejszy Pan do Wiednia. Rada administracyjna północno-zachodniej kolei żelaznej zarządziła co potrzeba, ażeby przyjęcie Najjaśniejszego Pana wypadło jak najświetniej. W salonach dworskich nowego dworca kolei żelaznej zgromadzili się na powitanie Najjaśniejszego Pana wkrótce przed przybyciem pociągu: Jego Excelencya prezydent rady ministrów, członkowie rady administracyjnej kolei żelaznej i dyrektor policji Lemonier. Po 2 godzinie nadszedł pociąg dworski. Najjaśniejszy Pan wysiadł z wagonu i witając zgromadzonych zbliżył się do Jego Excelencyi prezydenta rady ministrów podając mu rękę: „Jak się Pan ma? — zapytał Najjaśniejszy Pan Jego Excelencyę prezydenta rady ministrów — Cieszę się, że Pana tu widzę.“ Książę Auersperg podziękował za to łaskawe powitanie głębokim ukłonem i zapytał Najjaśniejszego Pana o stan zdrowia. „W Berlinie było pięknie — odpowiedział Najjaśniejszy Pan — Pomówię o tem z Panem później.“ Następnie zbliżył się Najjaśniejszy Pan do zgromadzonych członków rady administracyjnej i chwalił wydane zarządzenia. Na usprawiedliwienie się członków rady z powodu spóźnienia pociągu odpowiedział Najjaśniejszy Pan, że sam się przyczynił do tego spóźnienia. Tymczasem wysiadła z wagonów świta cesarska. Hr. Andrassy w uniformie honwedów powitał uśmiechniętym księcia Adolfa Auersperga. Najjaśniejszy Pan wysiadł do powozu dworskiego wraz hr. Bellegarde i udał się do Laxenburga. Na ulicach, które przyjeżdżał Najjaśniejszy Pan stały tłumy ludności witające powrót cesarza okrzykami.“

Berlin. „Nordd. Allg. i National Ztg“ dowiadują się dzisiaj od naocznego świadka, że cesarz Alexander wniósł na obiedzie u cesarza Wilhelma nie zdrowie pruskiej armii, ale spełnił toast na cześć walczącej armii cesarskiej.

— Cesarz Wilhelm mianował namiestnika Królestwa Pruskiego, hr. Berga szefem 6 pułku brandenburskiego Nr. 52. Feldmarszałek Berg kazał sobie przedstawić w skutek tego wszystkich oficerów pomienionego pułku i darował pułkowi 1000 rubli na fundusz dla biednych wdów podoficerskich.

— Ks. Bismarck wyjechał już z Berlina do Warszawy, z kąd, jak z półrocznego donoszą źródła, nie powróci tak prędko, nawet nie ma być obecnym przy otwarciu pruskiego sejmku w dniu 22. października.

— Urząd kanclerski niemieckiego państwa zawezwał za inicjatywą państwowej komisji szkolnej wszystkie rządy państw niemieckich, aby przysłały swych delegowanych na dzień 15. października do Drezn, gdzie wspólnie obradować będą nad uregulowaniem wyższego niemieckiego szkolnictwa.

Ks. Albrecht ma się już znacznie lepiej. Rozpoznaje już otaczające go osoby, przyjmować może pokarm, tylko język sparaliżowany mówić mu jeszcze nie pozwala.

Jak „Kreuz Ztg“ z Monachium donoszą, rozbiegła się tamże po mieście pogłoska, że król Ludwik przyjął przedłożone mu przez Gassera ministerstwo.

Paryż. Dla dumy Francuzów jest bolesnym sam fakt spotkania trzech monarchów w Berlinie, albowiem jak na teraz przynajmniej zawodzi ich nadzieje pod względem przymierzy do odwetowej wojny. To uczucie zranionej dumy i zawiedzionych nadziei przebiega w artykule „Journal des Débats“, pióra znakomitego publicysty Lemoine. Autor słusznie nie wierzy, by Francya była w skutku zjazdu monarchów bardziej zagrożoną niż przed nim; nie wierzy także, by Niemcy myślały o zaczepianiu Francji, i w tym celu szukały pomocy dwóch mocarstw; ale spotkanie cesarstw jest dla niego oczywistym dowodem, że Francya byłaby teraz samą bez sprzymierzeńców, gdyby chciała wojnę odwetową rozpocząć. Lemoine tak kończy swój artykuł:

„Wiele mówiono w Niemczech, że to spotkanie jest rękomią pokoju. Wielka to prawda. Spotkanie monarchów zapewnia nie tylko pokój teraźniejszy między Niemcami i Francją, ale nadto zabezpiecza pokój na Wschodzie, i w owych zmaconych i zawichrzonych krajach, które przy Dunaju oddzielają Zachód od Wschodu. W tym duchu uważane spotkanie cesarstw było kongresem pokojowym, albowiem ułożono się, że kwestye drażliwe, mogące poróżnić rządy, nie zostaną poruszane, i że się odroczy tymczasowo i na czas nieograniczony. Jest jednak w Europie kwestya, o której można powiedzieć, że najmniej dzieli; tą kwestją — my jesteśmy. Naszą jedyną dziś rolą jest mieć usposobienie zgodne z naszą niedolą, to jest nie myśleć o wojnie, do której nie jesteśmy przygotowani, ani o przymierzach, które zawczasu od nas uciekają. Trzeba przyjąć nasze odosobnienie i korzystać z niego zabierając się do pracy.“

W istocie nic lepszego nie pozostaje dziś uczynić Francji. Nie może liczyć na przymierza potężnych mocarstw, a tem bardziej nie powinna liczyć na niezgody wewnętrzne w Niemczech, zwłaszcza na postawę nieprzyjazną Bawarii i Wirtembergu względem berlińskiego dworu. Już raz za Napoleona III. Francya ciężko się na niej zawiodła, i równie zawiodłaby się dziś.

— Prezydent przygotowuje w Trouville różne projekta mające być przedłożone na nowo zebranemu w listopadzie Zgromadzeniu narodowemu. Do najważniejszych z nich należy utworzenie drugiej Izby i mianowanie wiceprezydenta republiki.

Korespondent „Indépendance belge“ zaznacza ważną dla Francji wiadomość, że cesarz Aleksander w rozmowie swej w Berlinie z Posłem francuzkim p. Gontaut Biron okazywał mu wiele względów i powiedział wyraźnie, że nic nie zaszkodziło pomiędzy trzema monarchami, co mogłoby grozić w przyszłości Francji, nawet śladu nie ma nieprzyjaznego dla niej usposobienia trzech cesarzy, owszem o obecnych rządach p. Thiersa można się tylko jak najlepiej wyrażać.

Saint René Taillandier, podsekretarz w ministerstwie oświecenia, podał się do dymisji, którą przyjęto. Skazanie pana de Vallon, co razem z Rosyanami zrobił znaną demonstracją w Trouville na korzyść bonapartystów, tylko na małą karę 5 dni więzienia, gniewa wielce sfery rządowe. W skutek tego powiada „Bien Public“, że pan Vallon młody, dobrze wychowany i wykształcony człowiek, który był swego czasu nawet sekretarzem ministra skarbu Pouyer-Quertier, powinien być inaczej osądzonym, zwłaszcza za przekroczenie naruszające wielce porządek publiczny, którego Francya tak bardzo potrzebuje, aniżeli zwyczajni robotnicy z Nimes, których przecięz za naruszenie porządku na 10 dni skazano. „Bien Public“ mówiąc o nieścisłości tak lekkiego traktowania tej sprawy przez

sądy francuzkie, zachodzi w swem oburzeniu nawet tak daleko, iż jawnie podnosi potrzebę reformy sądownictwa we Francji.

„Rappel“ najnowszy podaje następujący skład floty francuzkiej na r. 1873. Flota francuska obejmuje r. 1872 104 uzbrojone okręta, pomiędzy którymi jest 7 pancernych wraz z 27,993 ludźmi. W roku 1873 liczyć będzie flota francuzka 94 uzbrojonych okrętów, pomiędzy którymi 8 pancernych i 62 okrętów rezerwowych łącznie 19 pancernych wraz z 28,431 ludźmi. Na powiększenie floty przeznaczono 22 miliony franków. Z 94 okrętów uzbrojonych na rok 1872, 11 okrętów stanowić będzie flotę ewolucyjną, 36 okrętów rozdzielonych będzie na Antille, Chin, Japonię i francuzkie wybrzeża, 24 na stacye w Algierze, Egipcie i koloniach, 15 okrętów przeznaczonych będzie do szczególnych misji, a zwłaszcza 4 do deportacji i do Nowej Kaledonii i 6 do służby w portach i szkół dla majtków.

— Rady jeneralne i rady municypalne wciąż przesyłają adresy do p. Thiersa. Deputowany z Oran, p. Jacques, ogłosił list, w którym oświadcza się za rozwiązaniem Zgromadzenia narodowego i wybraniem konstytuancy.

Opuszczanie departamentu Haute-Marne przez wojska niemieckie faktycznie się rozpoczęło. W Chaumont nie ma już Prusaków, a wielkie manewry wojsk niemieckich sprawiają koncentracje pozwalające im przygotować się do wymarszu.

Wspomnieliśmy wyżej o adresach do pana Thiersa: z tych adresów można powziąć dokładne wyobrażenie o stanie opinii publicznej, zwłaszcza jeśli je porównamy z adresami, które w roku przeszłym po zamknięciu posiedzeń rad jeneralnych przesłane były do prezydenta republiki. Czytając te adresy nie można zaprzeczyć, że wielu ludzi, co za cesarstwa oświadczyli się za monarchją liberalną, dziś nawrócili się do zasad republikańskich. Prezydent republiki, roztropnością, zręcznością i umiarkowaniem, umiał ściągnąć do siebie wszystkich ludzi prawdziwie zachowawczych usposobień, których ani uprzedzenia ani namiętności nie zaślepiły; przed rokiem rady jeneralne w adresach do p. Thiersa winały mu wprawdzie usług wyswiadczonych krajowi, ale nie mówiły o formie rządu; dziś zaś te same rady jeneralne w imieniu swoich wyborców oświadczały się za utwaleniem republiki.

— Republikanie francuzcy zrzekli się obchodzenia rocznicy upadku cesarstwa, proponowali w różnych miejscach święcenia rocznic 21. i 22. września, jako daty założenia pierwszej republiki. Rząd zabronił wszelkiej manifestacji z powodu tych rocznic, jak już był zabronił obchodzenia rocznicy 4. września. Dzienniki republikańskie oświadczały, że nie przekroczą tego drugiego zakazu jak nie przekroczyły pierwszego; zapytują jednak dla czego rząd, tak surowy względem manifestacji republikańskich, pozwala na pielgrzymki do Salette, które pod pozorem nabożeństwa stały się demonstracjami politycznymi monarchistów i ulramontanów, przeciwni prawu.

— „Journ. officiel“ ogłasza obraz dochodów za pierwsze półrocze 1872 r. Podatki stałe wynosiły 271 milionów. W obec ogólnego preliminarza na 598 mil. przyniosły razem 759 mil., a zatem 88 mil. niżej preliminarza. Niedobór wynosi 22 mil. na dawnych podatkach, 66 na nowych. Zmniejszenie to, przewidywane wprawdzie, powstało z nagromadzenia zapasów skutkiem przewidywania nowych podatków, oraz z przemysłnictwa. Po zużyciu tych zapasów dochody szybko wzrastać będą, osobliwie w podatkach od kawy, cukru i kakao; na których niedobór czyni 58 mil. Dochody z tytoniu i podatek od alkoholu również zwiększy się po sfluwieniu przemysłnictwa. Wszystko pozwala wnosić, że preliminarze w ostatnich miesiącach będą równe z dochodami, tak, iż równowaga w budżecie r. 1873 będzie faktyczną. — Dalej „Journal officiel“ zamieszcza notę o różnym tłumaczeniu pokoju frankfurckiego ze strony Francji i Niemiec w dwóch kierunkach, a mianowicie co do francuzkich poddanych z urodzenia, zamieszkałych w departamentach odstąpionych, oraz co do narodowości małoletnich. Rząd mniemał, iż winien podać do wiadomości osób interesowanych tłumaczenie omdienych zapatrywań; robi on wszystko, aby tłumaczenie

mu, będąc ciągią groźbą dla całej społeczności. (Możemy śmiało twierdzić, że doniesienie to jest zmyślenem. Red.)

Rzym, 14. września. Ostateczny rezultat wyborów w Neapolu nie jest jeszcze wiadomy.

Paryż 15go września. Thiers przywitany został wczoraj za swoim przybyciem do Havre naprzód strażnikami dział angielskich fregat i okrzykami załóg tych statków; otoczony napływem ludności, która go witała, zwiedził doki, składy towarów i warsztaty morskie, poczem przyjmował izbę handlową a wieczorem wrócił do Trouville.

Madryt 15. września. Król otworzył zgromadzenie kortezów. Publiczność zachowała się zimno. Mowa tronowa spodziewa się, że papież przekona się o szczerem uszanowaniu i czci dla duchownej władzy papieżkiej, ale również o silnem postanowieniu utrzymania dekretów uchwalonych przez kortezy. Mowa tronowa wylicza projekta ustawodawcze, jakie wniesionemi będą, a tyjące się wszytkich gałęzi administracji, między niemi zniesienia poboru do służby wojskowej, projekt względem karaniania powstańców; dalej przyrzekła mowa tronowa po stłumieniu powstania na Kubie nadanie tam swobód i zaprowadzenie reform.

Belgrad 15 września. Oprócz wiadomych już oznak przyjaźni, okazanych ze strony państw podczas przyścia księcia do pełnoletności, zapisać należy jeszcze następujące: W. Wezyr powinszował ks. Milanow...

wi osobnym telegramem, w którym oświadczył, iż Porta widzi jego przyście do władzy z szczególnem zadowoleniem. Thiers polecił umyślnie reprezentantowi Republiki francuskiej, aby księciu i jego rządowi objawił sympatyje Francji. Patriarcha powszechny (konstantynopolitański) i patriarcha jerozolimski powinszowali również księciu.

Belgrad 15. września. Dziennik urzędowy ogłasza dekret księcia zwołujący sejm tegoroczny do Krakujewacza na d. 6. października.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16 września. Hotel Żorza: Pp. Hr. Dunin St., z Głęboczka. — Hr. Grocholski L., z Rosji. — Meray M., c. k. gener., z Tarnopola. — Borchowski A., z Ottyniowic. — Wybranowski A., z Juszkowic.

Hotel europejski: Pp. Hr. Starzyński Boj., z Derewnia. — Marcii M., c. k. gener., z Hlyboczok. — Brzoski W., z Pantalowic. — Burkoski A., z Krakowa. — Kovats A., z Bukowiny. — Zakiej Z., z Ostrowa.

Hotel angielski: Pp. Dobrzyjałowski A., z Warszawy. — Lepkowski M., z Laskowic. — Skirliński J., z Słotwiny. — Warzel M., dr. pr., z Stanisławowa.

Hotel Kuhba: P. Jarosławski G., z Pustometry. — Kijanowski L., z Strzelisk.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16 września. Pp. Hr. Dzieduszycki W., do Jezupola. — Br. Trachan A., c. k. major, do Żółkwi. — Janek A. W., c. k. kapit., do Wiednia. — Borski A., do Okoczyma. — Miłowicz K., do Krakowa. — Maniuszko A., do Podwołoczysk. — Nartow A., na Wołyń. — Schroetter E., do Rosji. — Wierzbicki J., na Wołyń. — Wahl Wiktor, do Wiednia.

TEATR

Dzisiaj: „Wolny Strzelec.“ Opera w 3ch aktach, przekład A. Urbańskiego, muzyka Webera.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika.

Table with columns for direction (Odchodzą, Przyjeżdżają), destination (ze Lwowa do Krakowa, z Krakowa do Lwowa, z Czerniowic), time, and frequency (rano, po połud, wieczór).

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze.

Table with columns for direction (Odchodzą) and time (11 m. 32 w nocy, 12 „ 26 w połud).

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudynski.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Ukuleczn. sprzedaje, Kurs przewoźny, Kurs ostatni (płaci, żądają), Złote austriackie, and various goods like flour, oil, and bank notes.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Table showing exchange rates for various commodities and currencies (Austria, Prussia, London, Paris) as of Sept 13, 1872.

Table showing prices of commodities in silver and gold, including wheat, flour, and various oils.

B. Krajów koronnych.

Table listing prices for crown lands (Czech, Bukowina, Galicya, Nizsza Austrija, Siedmiogrod, Węgier).

2. Akcje.

Table listing prices for various stocks and shares, including bank shares and government bonds.

3. Listy zastawne.

Table listing prices for promissory notes and bills of exchange.

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table listing prices for bonds with first preference.

Table showing prices for various types of lottery tickets (Kolej gal. Kar. Lud., Kol. gal. Karola Ludwika II., Styryjskie tow. wyr. żelaznych).

5. Losy.

Table listing prices for various lottery tickets and shares.

Weksle.

Table listing prices for bank bills from various cities (Amsterdam, Augsburg, Berlin, Frankfurt, Hamburg, London, Paris).

Kurs złota.

Table listing prices for gold coins and bars (Dukat ces. men., Korona, 20frankówka, etc.).

Telegrafowany kurs wiedeński.

Table showing telegraphed exchange rates for various currencies and commodities.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Edykt (2537 2-3)

L. 17553. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Anastazego Kucharskiego, że przeciw niemu Estera Hollaender, spekulanka w Krakowie dnia 30. sierpnia 1872 do l. 17553 o zapłaceniu sumy wekslowej 37 zł. w. a. z przyn. wniosła pozew, w załatwieniu którego wydano nakaz zapłaty z dnia 5. września 1872 l. 17553.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Anastazego Kucharskiego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępstwa pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Rappoport a z substytucją p. adwokata Dra. Markiewicza kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

List gończy. (2548 2-3)

Nr 16636 kar. Celem wysiedlenia Stanisława Wróbla, wyrokiem z dnia 28 października 1871 l. 19272 za zbrodnię kradzieży, i za wykroczenie z §. 312 u. k. na 1/2 roku ciężkiego, jednorazowem postem w każdym tygodniu obostrzonego więzienia osądzonego.

Stanisław Wróbel jest rodem z Liszek, lat 31 liczący, katolik, stanu wolnego, wyrobnik i urlopnik od 1 pułku ułanów, budowy ciała silnej, średniego wzrostu, pociągłej twarzy, cery bladej ma blond włosy, brwi ciemne, oczy siwe, czoło mierne, nos i usta proporcjonalne, zęby zdrowe, wąż mały ciemny mówi po polsku, i był w czasie ucieczki z roboty w aresztanckim letniem ubraniu.

Tenże w razie przytrzymania ma być do tutejszego c. k. sądu krajowego dostawiony.

C. k. sąd krajowy karny. Kraków dnia 24 sierpnia 1872.

Ogłoszenie. (2553 2-3)

L. 3767. W celu likwidowania wierzytelności do masy upadłej Meschla Kellmann wyznacza się ogólny termin likwidacyjny na dzień 19. listopada 1872 o 9. godzinie przed południem w biurze c. k. sędziego po-

wiatowego w Czortkowie. O czym się interesowanych zawiadamia. Czortków, dnia 1. września 1872.

Emil Leo, komisarz konkursowy.

Edykt. (2539 3-3)

Nr. 13626. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia Jana Kantego Krakowskiego, że Mariem Salz przeciw niemu o wykreślenie sumy 250 zł. a. w. ze stanu biernego realności pod l. 84 na Zawalu w Tarnowie położonej pozw wytoczyła, w skutek którego do rozprawy ustnej termin na dzień 27 września 1872 o godz. 10 rano wyznaczony został.

Obronę praw pozwanego w tym sporze jako niewiadomego z miejsca pobytu powierzono p. adw. dr. Ludwikowi Kapiszewskiemu jako kuratowi ze zastępstwem p. adw. dr. Stanisława Tokarza.

Będzie więc rzeczą pozwanego zgłosić się do rzeźconego kuratora i dostarczyć mu środków obrony, lub też innego obrać sobie zastępcę, ile że skutki zaniebanego zgłoszenia się sam sobie przypisze.

Z Rady c. k. sądu obwodowego Tarnów, dnia 1. sierpnia 1872.

